

[J. O. Krag.]

af De Forenede Nationers højt besungne funktioner med hensyn til forhandling om fredelig løsning af konflikter mellem folkene? Min konklusion må være, at netop de opgaver, der foreligger til løsning i konflikten mellem Biafra og Nigeria, er skoleeksempler på sådanne mellemfolkelige problemer, som De Forenede Nationer præcis er skabt til at løse. Hvis man i denne situation ikke vil, ikke tør eller ikke kan benytte sig af De Forenede Nationer, skaber man ikke alene en fortsat ulykke ved, at en meningsløs krig går videre med alt, hvad der er knyttet dertil, men man svækker også selve formålet med De Forenede Nationer og svækker De Forenede Nationers anseelse og fremtidige virkemuligheder.

Påstanden om, at der er tale om et indre afrikansk anliggende, er ikke noget argument. FN's charter, FN's grundlov, undtager ikke afrikanske anliggender. Et militært opgør ført med våben fra stormagterne, som kræver så mange ofre, og som truer liv og velfærd for millioner, er et oplagt FN-anliggende og ikke et internt afrikansk eller et internt nigeriansk anliggende. Man siger — lidt flot, synes jeg — at fremtiden ligger hos nationer, ikke hos stammer. Måske er det rigtigt, men 9 millioner iboer er ikke nogen stamme. Denne sag er fra regeringernes side behandlet med utilstrækkelig vilje, med dårlige undskyldninger. Afrikanske liv betaler prisen for denne politisk bestemte ligegyldighed.

Det bør vel også nævnes, at der er adskillige områder af international politik og dermed af dansk udenrigspolitik, der ikke er nævnt i det socialdemokratiske forslag til beslutning. Specielt kan det vel i dag vække undren, at Vietnam ikke er medtaget. Når vi i sin tid ikke tog Vietnam med, var det med velberåd hu, fordi man dengang regnede med, at man stod over for ret stærke muligheder for en forholdsvis hurtig våbenstilstand i Vietnam. I dag må vi erkende, at udviklingen har skuffet disse forhåbninger. I den senere tid er krigen i Vietnam tværtimod blusset op og kræver i øjeblikket meget store ofre, og fredsforhandlingerne i Paris kommer ingen vegne. Vi skal inden længe have en debat om Vietnamproblemet her i tinget, og jeg skal ikke gøre flere bemærk-

ninger i dag, men det er klart, at havde vi vidst, hvordan Vietnamsituationen lå i dag, ville vi naturligvis have taget Vietnamspørgsmålet med i beslutningen.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale, at det socialdemokratiske ændringsforslag vedtages, og at regeringspartiernes ændringsforslag forkastes. Jeg har omtalt SF-underændringsforslaget og skal i et senere indlæg tage nærmere stilling til de øvrige underændringsforslag, der er stillet.

Poul Schlüter: Man kan altid diskutere, hvor stor udenrigspolitisk betydning det har, at et land med vore forudsætninger udtaler sig om konkrete verdenspolitiske problemer. Der er heldigvis situationer, hvor det har effekt.

Jeg vil gerne på mit partis vegne anbefale, at folketinget tilslutter sig det ændringsforslag, som i betænkningen er stillet af regeringspartierne. I dette forslag tilkendes en række synspunkter om aktuelle udenrigspolitiske spørgsmål, som kan påkalde interesse i udlandet, men — det vil jeg gerne understrege — især hvis disse synspunkter opnår bred tilslutning her i folketinget. Hvis den danske stemme i udenrigspolitiske anliggender skal blive hørt, har forudsætningen altid været og er det stadig, at der er bred enighed i denne sal om de danske standpunkter.

Regeringspartiernes forslag går i det væsentlige ud på, at folketinget skal tilkendegive over for regeringen, at vi ønsker, at der tages aktive skridt og da helst på nordisk grundlag og i samarbejde med andre europæiske lande, for at nå frem til en samlet europæisk sikkerhedsordning. Det understreges også i dette led af vort forslag, at vi tror, det rigtige må være, at man søger at finde frem til konkrete spørgsmål, hvor der på forhånd er en rimelig grad af udsigt til, at man kan nå et praktisk resultat.

Dernæst siger vi i vort forslag, at vi ønsker, at FN's muligheder skal styrkes — det tør jo siges at være påkrævet — og ikke mindst ønsker vi, at der skal skabes et bedre grundlag for de nye staters økonomi.

Vi tager i vort forslag spørgsmålet om Portugals kolonipolitik op. Vi udtrykker en klar afstandtagen fra Portugals nuværende kolonipolitik, og vi siger især med under-